

Fierljeppers missen snert in hun sloot

Reportage | Hollander steekt Friese polsstokspringers de loef af

Holland heeft bij het polsstokverspringen de grens van 20 meter al geslecht. Friesland nog niet. Tijd voor een list: dikke snert in de sloot in plaats van water.

Van onze verslaggever
Martien Schurink
WINSUM

In Friesland zijn ze even niet zo blij met de Hollander Jaco de Groot. Springt die snotaap van amper 20 op een woensdagavond in augustus op de schans van Kamerik zomaar over de 20 meter met de polsstok. Nooit vertoond, ook niet in Friesland, de bakermat van het polsstokverspringen, dat daar tamelijk eigenwijs fierljeppen wordt genoemd.

Hoogste tijd om die Hollander van repliek te dienen. Het liefst natuurlijk tijdens de Friese kampioenschappen, zaterdag in het springeldorado Winsum. Het Frysk Ljeppers Boun heeft zijn sterkste springers afgevaardigd. Of Bart Helmholt, de krachtsspringer uit Hurdegaryp, en het aanstormend talent Hannes Scherjon uit Noardburgum alsjeblieft alles uit de kast willen halen om die Hollander het record te ontfutselen en terug te geven aan de rechtmatige eigenaars, de Friezen dus. Die hebben het 'slootjespringen' tenslotte niet voor niets uitgevonden.

Het ljeppjild Sint Japik ligt er keurig bij. Een heus stadion met drie schansen, omzoomd door hoge taluds, een tribune voor het provinciale opperhoofd Ed Nijpels en andere hoogmogen, en een dranklokaal waar de deelnemers

zich vooraf moed kunnen indrinken en achteraf hun frustraties over hun natsprongen kunnen smoren met een glas te veel.

Het lijkt simpel, met een stok over een sloot springen. Toch doe je dat niet zomaar even. Je moet een knappe sprint in de benen hebben en je moet kunnen klauteren naar de top van de stok. Ben je niet snel genoeg, dan plons je in de plomp. Blijf je onder de top van de stok steken, dan haal je nooit meer dan een meter of 15. Niet om over naar huis te schrijven.

Alle hoop is in Winsum gevestigd op Helmholt. En dat terwijl die knaap, zo moppert een autochtoon, niet eens een stamboek-Fries is. Zijn ouders zijn Groningers, zelf is hij geboren en getogen in Limburg. Maar de Friezen knijpen in dit geval graag een oogje toe. Per slot van rekening heeft Helmholt er alles aan gedaan om een volwaardige Fries te worden. Leerde de taal, verdiepte zich in tekst en melodie van de Friese hymne en maakte zich de kunst van het fierljeppen eigen. En beloofde in de aanloop naar de 50ste editie van het Friese kampioenschap dat hij alles op alles zal zetten om die Hollanders mores te leren.

Als iemand dat kan, zo weten de Friezen, dan is het Helmholt wel. Niemand die zijn sport zo serieus neemt als hij. Hij houdt er maar liefst twee coaches op na, de een voor de techniek, de ander voor het lichaam en de ziel. Heeft in zijn vader, die zetelt in het bestuur van het Frysk Ljeppers Boun, een persoonlijk raadgever. En traint dat de stukken eraf vliegen.

Twee keer per dag is hij op de schans te vinden, of anders wel hoog in de zes meter lange paal van aluminium die hij in zijn achtertuin heeft geplant. Twaalf keer

per dag klautert hij in die paal om zijn spieren te stalen en zijn klimtechniek te verbeteren. 'Hoe sneller je klimt, hoe verder je springt.'

Vandaar dat de duizend toeschouwers extra aandachtig zijn wanneer Helmholt zich opmaakt voor een van zijn vijf sprongen. Hij bedekt zijn handpalmen met een laagje hars en wikkelt de binnenband van zijn fiets om zijn enkels. Doet hij dat niet of niet zorgvuldig genoeg, dan is de greep van handen en voeten op de stok te losjes en dreigt een landing in het water. Daarna een paar oefensprintjes, nog even overleg met beide coaches en dan pas is het ritueel voltooid en mag Friesland even hopen dat hij de barrière van 20 meter zal doorbreken.

Mooi niet dus. Helmholt mist uitgerekend vandaag de topvorm die nodig is voor een recordsprong. Hij komt niet verder dan 19 meter en 37 centimeter. Meer dan genoeg om de Friese seniorentitel te veroveren, maar daar blijft het dan ook bij. De Zilveren Pols gaat aan zijn neus voorbij. Dit begeerde kleinnood wordt opgeëist door een springer die nog senior moet worden, Hannes Scherjon. Verdient met de beste sprong van de dag, 19,65 meter, een schansrecord.

Het record van De Groot, 20,41 meter, blijft fier overeind. Geen Fries die het zelfs maar benaderen kan. Ligt dat misschien aan de schans? Is die trager dan die van Kamerik, waar De Groot zijn record vestigde? Dat moet het wel wezen, zegt een insider in de perstent. 'De sloot in Kamerik is gevuld met erwtensoepe die zo dik is dat de paal daarin staat als een huis. Hier hebben we gewoon water met een bodem van kiezelstenen. Ik ben bang dat we voorlopig kunnen fluiten naar dat record.'

Bart Helmholt landt in de sloot bij zijn laatste finalesprong.

FOTO KLAAS JAN VAN DER WEIJ